

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 49

Parkland, Washington, 21de December 1900.

10de Aarg.

Jul.

Ring ind den glade Julefest,
Den beiligste af Fester.
Gjør lærdig for den høie Gæst,
Som da paany os gjæster.
Lad ham i Hjertet Herberg faa
Hos gamle, unge, store, smaa
Saahan er alles Mester.

Til Betlehem! der kan du se
Det store Raabens Under,
— Der alle Himle mod dig le,
De det dog et udgrunder,
At Gud selv stiger ned saa lavt
Han som har alting i sin Magt,
— Hvad mon deri sig bunder?

O det er dig Gud vil ha' fat
Som ellers gaar tilgrunde
Derfor han kommer Julenat
I Raabens Tid og Stunde —
Der ser du han er ikke vred,
Thi derfor han jo stiger ned,
Dig, dig at frelse kunde.

O lad den glade Juleklang
Dit Hjerter gennemtrænge,
Saa du kan møde frem med Sang,
Thi ogsaa du kan trænge,
At holde Jul i Sjæl og Sind
Naar Julefesten ringes ind
— Du ved dog et hvor længe.

Saa kom og hør det glade Bud
Fra Gud Faders Hjerter:
At han er en forsonet Gud,
Som sig om din frelse kjært
Saa sig ham Tak og syng ham til:
Du jeg din egen være vil
Som mig din Son forætte.
D. Jonassen.

25. Abraham i Filisternes Land.

1 Mos. 20.

Efter Sodomas og Gomoras Undergang drog Abraham bort fra Hebron til Gerar i Filisternes Land. Der kom han for sin Hustru Saras Skyld i en lignende Trængsel som før i Ægypten. Abimeel, Kongen af Gerar, lod Sara hente og vilde gjøre hende til sin Hustru. Abimeel var imidlertid ikke, saaledes som Farao i Ægypten, en ugadelig Tyrant, men en fromt regnende. Han troede paa Israels

Gud. Hvorfor kom Abraham bort, prælede han om Herrens Navn. Og denne Prælen var ikke forgjæves. Gud gav allerede den Gang mange Hændinger Omvendelse til Livet. Saaledes havde Abimeel i sit Hjertes Enfoldighed ladet Sara hente, idet han holdt hende for Abrahams Søster. Alligevel straffede Gud Abimeel for, at han havde taget Sara og lagde dødelig Sygdom paa ham og lukkede for hvert Modersliv i hans Hus. En kan ogsaa fare vild og synde i en god Mening. Denne Plage var tillige en Velsjæring for Abimeel. Gud hindrede ham paa denne Maade fra at røre ved Sara, Abrahams Hustru, og bevarede ham fra en grov Ugjerning. Saaledes beskytter Gud ofte Kors og Trængsel for at holde sine tilbage fra Synd og Misgjerning. Tillige gav Gud Abimeel i en Drom tilligende Marsagen til og Denstigten med denne pludselige Hjemførelse.

Abimeel, som frøglede Gud, lod sig vise tilrette og gav Abraham hans Hustru utrænket tilbage. Han bebrejdede Abraham for, at han havde udgivet Sara for sin Søster. Men Abraham gav ham Bebrejdelsen tilbage. Der var virkelig ingen Guds Frygt i Filisternes Land. Saaledes havde Abraham god Grund til at frygte for, at Filisterne kunde dræbe ham og da tage hans Hustru, og havde Grund til at undvænke alle Slags Midler for at beskytte Legeme og Liv. Abimeel tog imod Tilrettevisningen, ærede Abraham og gav ham meget Kærlighed og mange Tjenere og gav især Sara en stor Sonegave, som for hele Verden skulde bevise hendes Ustyldighed. Det er et Tegne paa sand Omvendelse, at man, naar man engang har gjort et Felttrin, lader sig vise tilrette og tugte af Gud og Mennesker. Hele denne Historie er alter et Bevis paa, hvorledes Herren saa raadigt og underbart vogter og bevæger sine udvalgte i denne onde Verden. Salniken berømmer de fromme Patriarker, idet han omtaler den foreliggende og lignende Begivenheder: "Han tilbød ikke noget Menneske at sige Vold mod dem, og han straffede Konger for deres Skyld. For ikke mine salvede, og gjør ikke mine Profeter noget ondt." Sal. 105, 14, 15. Noget lignende gjælder om alle fromme Guds Børn. Herren holder sin Haand over

dem, saa at de onde Mennesker, blandt hvem de bor og vandrer, ingen Slæde gjør dem og ikke tør krænke et Haar paa dem uden hans Bille.

Fil. 4, 4-7.

"Gud er i Herren altid! Altid siger jeg: Guds Børn! Herrens Engle vilde være villige for alle Mennesker. Herren er nær. Der ikke befrygtede for noget, men lad i alle Ting eders Begjæringer fremkomme for Gud i Naafæle og Dem med Takfulness. Og Guds Fred, som overgaar al Forstand, skal bevare eders Hjerner og eders Tanker i Kristus Jesus."

"Herren er nær! udraaber den hellige Apostel Paulus midt i vor Dags Epistletens Formaning. Hvad han dermed vil sige er ikke vanskeligt at skjære. Da Apostelen ikke skæler noget til, saaledes som der f. Eks. gjøres i den 145 Salme, hvor det hedder: "Herren er nær hos alle dem, som kalder paa ham, hos alle, som talder paa honom i Sandhed"; da Apostelen meget mere i vor Tæst uden nogen som helst Tilførelse saa ganske i Almindelighed siger: "Herren er nær!" saa vil han med disse Ord uden Tvivl ikke sige andet end dette: Kristi lovede Gjentomst er nær, nemlig hans Gjentomst paa den yderste Dag. Ikke blot forsikrede nemlig Kristus selv sine Disciple, at han vistnok vilde forlade Verden, men komme igjen og da tage dem til sig, for at de evig skulde være hos ham (Joh. 14, 3), men da Kristus netop var faren op til Himmelen, da raadede Engle, som var nærværende, til de hellige Apostler: "Denne Jesus, som er tagen fra eder til Himmelen, skal komme igjen paa samme Maade, som I har set ham fare op til Himmelen." Efter denne Tid forlynder derfor alle Apostler ligejoms med en Mund, at nu er den sidste Tid eller Verdens Aften kommen, og at derfor de troende kristne ikke har at vente paa noget andet end paa Kristi andet synlige Komme, paa hans Gjentomst i aubdommelig Majeestet og Herlighed, og at denne store Begivenhed vistnok ikke er langt borte, men "nær." Saaledes skriver f. Eks. St. Jakob: "Herrens Tilkommelse er

nær. Se Domstolen staar for Døren." Andreledes skriver St. Petrus i sit første Brev: "Alle Ting Ende nærmer sig." Ja, St. Johannes skriver endog i sit første Brev: "Mine Børn! Det er den sidste Time."

Vistnok mener nu mange, som ikke anser de hellige Apostlers Ord for at være i Sandhed Guds Ord, at Kristi Gjentomst var saa nær. For da der efter Apostlernes Tid allerede er henmaet atten hundrede Aar, saa maas det have været en Felttagelse, da de skrev: "Herren er nær!" "Domstolen staar for Døren!" "Det er den sidste Time." Men det er slet ikke Tilfældet; dette var ingen Vildfarelse, men den sandeste Sandhed. For omvendtstent Paulus i vor Tæst skriver: "Herren er nær!" saa skriver han dog ogsaa dette til sin Medarbejder Timoteus: "Min Fortjans Tid er for Haanden." Hvoraf det utvilsomt fremgaar, at Paulus slet ikke mente, at han var vis paa, at han selv vilde opleve Kristi Gjentomst. Vistnok skriver Paulus endvidere om sin Tids kristne: "Til hvem de sidste Tider er komne" (1 Kor. 10, 11); men da den Gang mange i Menighed og i Teksatouka havde ladet sig overtale til at tro, "at Kristi Dag (allerede) var for Haanden" (2 Tes. 2, 2), da skrev Paulus til dem i sit andet Brev: "Lad ingen bedrage eder i nogen Maade! Thi først maas jo Forfælsket komme og Syndens Menneske oabensbares, Fortælskens Son," nemlig Antikristen.

Men hvorfor kunde da de hellige Apostler sige: "Herren er nær!"? Det siger Petrus os, naar han i sit andet Brev skriver: "Men dette end bør I ikke være uvide om, I elskelige, at en Dag er for Herren som tusinde Aar, og tusinde Aar som en Dag." Efter at der allsaa er hengaaet næsten to tusinde Aar siden Apostlerne levede, saa er det for Herren ikke mere end to Dage. Der allsaa de hellige Apostler ikke talte Forsæt paa Side 4.

Helenas Familie.

(En Fortælling om Rom i det første
Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XXIII.

Roms Brand.

Et nyt Udbrud af Forfærdelse steg paa en Gang fra Ludas Dæder, og idt hun greb sin Faders Arm, pegede hun henimod den Ende af deres Gade, der var mødt af den Kant, hvorfra Ilden kom. Der var i Sandhed Grund til Frygt. Ogsaa der var Ild, ikke et eller to Steder, men fra mange forskjellige Huse steg Flammerne i Beiret, og der saa næsten ud, som om de vare omgivne af en Cirkel af Ild.

"O Fader!" raabte Lydia, "hvad er dette? Er den sidste Dag kommen? Er hele Verden synes at brænde. Er det Dommehag?"

"Jeg ved det ikke, min Datter. — hvem kan sige det?" svarede Hovedsmanden. "Men frygt ikke, mit Barn! Medens jeg lever, vil jeg beskytte dig, og selv om dette er den yderste Dag, har du Intet at frygte."

"O Fader!" raabte Lydia dyssende, "Flammerne omringe os! Hvorhen kunne vi fly? Vi er som i en Ring af Ild, og jeg kan ingen Nabning se."

"Nei," sagde Hovedsmanden i en beroligende Tone, "Ilden nærmer sig kun fra den ene Kant: Vinden driver Flammerne derfra henimod os, men den Ild, du ser paa den anden Side, er foraarstaget ved Gnistre, som ere faldne ned og havde antændt de tørre Høstager. Der er ingen Fare der; vi kunne lettelig passere forbi."

"O, lad os da fly!"

"Blidelig," sagde Hovedsmanden, "vi maa ikke affæd og forlade alt her. Vi have heller ikke meget at tabe. Jeg vil tage min Rustning paa, og du maa klæde dig varmt, og saa er Manuscriptet det eneste vi kan tage med." De gjorde hurtigt deres Forberedelser og ilede ned ad Trapperne, som de fandt oplyst med Mennesker, der sprang op eller ned, forende med sig alle Slags flytbare Gjenstande, som de vilde prøve at reddes fra Udelæggelse. Med stor Hastighed trængte de sig frem, til de naaede ned paa Gaden; men her fandt de at videre Fremgang umulig. Den var oplyst af en vældig Følgeskare, som stod stille der, tillyndede hindret af et eller andet i at komme videre. Ud af alle Huse vadede der at strømme

Folk, og det var klart at den Skare, der omgav Lydia og hendes Fader, ikke kunde bevæge sig fremad, førend alle Husene foran dem vare tomte.

"Fader, Fader, vi ere fortabte!" raabte Lydia.

"Nei, min Datter," sagde Faderen: "Frygt ikke! Jeg har seet mange Syn som dette. Jeg er en Krieger og har seet brændende Byer kun altfor ofte. Det vil vare en Time endnu, førend Flammerne vilde naa til dette Hus, og inden den Tid vil Menneskemassen opløses og trætte væk. Stol paa mig."

Ilden gik og syntes uhyre lang for dem, der saaledes stode i urolig Forventning; men Massen bevægede sig ikke fremad. Aflede ind i denne trange Gade, syntes det, som om de Ulykkelige aldrig skulde blive istand til at undkomme, og hvert Dieblit bragte Flammerne nærmere. Endelig begyndte Husene i Gaden overste Ende at brænde. Strisene blev høiere, og hundreder af Mennesker, fortvivlende om at kunne undfly gennem Gaden, styrkede ind igjen i Husene og klavrede op paa Tagene, lammede hvilke de passerede. En Masse fulgte deres Eksempel og Gaden blev saa meget tyndere i sat, at det saa ud, som om det nu skulde blive umuligt for de tilbageværende at undfly. Flammerne vare nu komne saa nær, at man følte Heden, og Røgen som vælte forbi, var næsten kvælende. Lydia begyndte at tro, at Døden var hende nær, men sagde intet. "Jeg vilde allerede for haave prøvet Taget," sagde Hovedsmanden, "men jeg frygtede for din Styrb. Jeg tror dog, vi bør prøve det. Hvis Folkene her ikke hurtigere kunne bevæge sig fremad, vilde de omkomme, og jeg vil ikke tile mig ind i Massen. Skal jeg da, vil jeg hellere da her ved min egen Dør."

Lydia klyngede sig til sin Fader; hun forstod af disse Ord, at Døden maatte være nær.

"Fad Mod, mit kjære Barn, følg mig og vær fast. Der er ingen Fare."

Hovedsmanden vendte sig om og havde allerede sat Foden paa den nederste Trappe, da et mærkeligt lag mod Muren paa den anden Side af deres Hus bragte ham til at fare sammen. Lydia bevinede næsten af Skræk, men hendes Fader gav et Glædes-raab. Den samme Lyd hortes atter og atter af dem i ved Mænds Raab, men ikke af Frygt. Det var for Hovedsmandens Dre en kjendt Lyd; han havde ofte hørt den foran Mure og Porte ved belejrede Døre.

"Vi ere frelst!" raabte han. "Hjælp er nær; det er Belejringsmurbækkere."

"Belejringsmurbækkere!" sagde Lydia forvirret.

"Ja, Soldaterne ere her; de brække en Vej igjennem til os. Gud være lovet og takket!"

Slagene bleve stærkere, og Lyden af Anførers Ordre og Mændenes Raab hortes tydeligere. Denne Anførers Stemme syntes dem bekjendt, og Lydias Hjerte slog heftigere, da hun troede at ajentjende den. Endelig styrkede et Syn af Muren ind med et Brag, og et Triumfstrøg løb fra den anden Side, med en Mand klyngede igjennem Nabnien og ilede henimod Trappen, hvor de stode. Det var Julius. I det han så Die paa dem, greb han Lydias Haand og raabte med en af Bevægelse brudt Stemme: "Min Gud, jeg takker dig!"

Derefter raabte han ud til Staren i Gaden: "Denne Vej! Denne Vej! Soldaterne have brudt en Vej igjennem til Suburra!"

Et Glædesstrøg var Svaret.

Julius løste Lydia i sine Arme som om hun var et Barn, og ilede afsted fulgt af Hovedsmanden. En vid Nabning var bleven brækket igjennem en hel Række af Huse, og denne Vej ilede de nu fulgt af Soldaterne og den vilde, forfærdede Menneskeskare. Til sidst naaede de Suburra, hvor Julius satte Lydia ned. Hun saa tilbage til det Sted, hvorfra de vare komne, og gyste ved at se Ilden sprede sig hen over de samme Tage, over hvilke de havde tænkt at undfly. Nu først forstod hun tilfulde, hvor fortvilet deres Stillning havde været. Den vildste Forvirring herskede omkring dem. En uhyre Masse af menneskelige Væsen-er ilede afsted, jagede af Frygt, uden at vide, hvor de skulde ty hen, men ventende og haabende at finde et Sted, hvor de midlertidig kunde være i Sikkerhed. Store Voagne rullede forbi dem, fulgte med Røbler og Pohave som man søgte at redde; Mænd tilhæftede sig med Staren tilføds og Møtter af Bærestole, hvori de mere velhavende Borgere vare placerede, fortes afsted af Slaver.

Men Staren tilføds, der kjæmpede sig fremad, var mest at yuse. Kvake klæbte paa forfærdede og udte som de i Farten havde inappet med sig, men som de ofte haabde, overvældede af Træthed, maatte faste tra sig. Ande førte med sig syge Benner eller Slagtinger, hvis Hammeraas blandede sig

med den almindelige Støi og Forvirring, eller smaa Børn, hvis Strig løb skarpt og gjennemtrængende. Mænd raabte paa sine Hustruer, som i Tummen vare blevne Riste fra dem, og Hustruer raabte paa sine Mænd; Forældre raabte paa sine Børn; og, hvad der var det sørgeligste Syn, en Mængde saa Børn, som vare komne bort fra sine Forældre, bleve pressede, stødte ned og traadte under Fødder, medens de ude af sig selv af Frygt stæde paa Fader og Moder. En panisk Skrak herskede overalt, og Ingen havde Tanke paa at forbarne sig over en Anden. Soldaterne, som fulgte Julius og hans Benner, marscherede frem med faste Skridt og tiltvang sig Vej igjennem af denne Forvirring, og Lydia saa med stor Lettelse, at hvert Skridt førte dem længere bort fra Faren. Julius gik ved Siden af hende og holdt hendes Haand, og Hovedsmanden fulgte lige efter dem.

"Jeg saa det, da Ilden først brød ud," sagde Julius til Lydia, "for mange Timer siden. Jeg saa, at Vinden førte den lige mod Ederes Kvartal, og jeg løb straks for at advare Eder; men jeg var ikke istand til at arbejde mig frem imod Mængden. Da vendte jeg tilbage og bragte mine Soldater med for ved deres Hjælp at trænge mig frem; men da ogsaa dette blev umuligt, besluttede jeg at brække igjennem Husene, thi jeg vidste, at dette var den eneste Maade at redde Eder paa. Og, Gud være takket! jeg fandt Eder der ved Ederes egen Dør."

Julius's Stemme sank lavere, medens han talte, og i dyb Bevægelse trykkede han Lydias Haand fast i sin. Den unge Pige slog Øinene ned. Midt i den Stræk og Forvirring, som omgav hende, følte hun sig rolig og trygg, som om hans Nærværelse gav hende Sikkerhed og Bestyrtelse. Fra det Dieblit, hun først havde seet ham komme igjennem Muraabningen, havde hun faaet nok Mod til at trodse al Fare og al Skræk. Julius førte sine Benner afsted igjennem Tummen og Trængselen, indtil de naaede Foden af Esquintum, hvor han igjennem en bred Allee førte dem op til Sabes Hus.

"Jeg har en god Ven her," sagde han, "som med Glæde vil give Eder Ro under sit Tag, til jeg kan finde en anden Volig for Eder."

Forts.

PACIFIC HEROLD,

Udøivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
Udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HÆRSTAD, Redaktør,
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
Til Europa pr. Aar 75 Cts
Adresse: PARKLAND, WASH.

Merke:

Mit bedrøende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50cts. i Sølvs i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Standnaviste Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Sandhed, naar de sagde: „Herren er nær!“?

Men, vil I kanske her sige, hvorfor har Apostlerne talt saaledes? Jeg svarer: De har maattet, drevne af den Helligaand, tale saa, fordi Dagen for Kristi Gjentomst eller den yderste Dag skal intet Menneſte vide forud, for at alle Menneſter til alle Tider hver Dag og hver Time skal holde sig beredt til Verdens sidste Dag. De derfor den, som siger i sit Hjerte: „Herren kommer ikke paa længe endnu!“ Ham kalder Kristus en „ond Tjener,“ som han vil hugge i Stykker og give ham hans Del med Dienſtallene (Matt. 24, 48—51). Held derimod den, som hver Dag, ja hver Time er beredt til at modtage Herren med Glæde. Ham vil ogsaa Kristus med Glæde tage imod, stille ham ved sin høire Side og krones ham med den evige Herligheds Krone.

„Glæd eder i Herren altid! Alletiger jeg glæd eder!“ Med disse Ord begynder den hellige Apostel sine Formaninger i vor Brev. Og hvad siger han til? Han udraaber: „Herren er nær!“ Altsaa ogsaa derfor skal troende kristne altid glæde sig i Herren, fordi

Herren er nær. Hvorledes? er det ikke underligt? Er ikke Kristi nære Gjentomst til Dom meget mere en Grund til, at man burde stæle og bæde i Stedet for at glæde sig?

Vistnok gives der for den vantro Verden ingen stræftigere Ord i hele den kristelige Tro, end de Ord i den anden Artikel: „Hvorfra han skal komme for at bømme levende og døde.“ For de Verden, naar den yderste Dag, som den har spottet over, endelig uforvarende som en Snare kommer over den. De Verden, naar den faar se Kristus, som den ikke har troet paa, men foragtet og forkastet, komme hastigt, som et Lyn fra klar Himmel, i Skien, i sin Herlighed og alle hellige Engle med ham og sidde paa sin Herligheds Stol! Da skal alle Jordens Stægter hyle og sige til Bjergene og Klipperne: „Fald over os, skjul os for hans Væb, som sidder paa Tronen, og for Lammets Brede! Ti hans Brede store Dag er kommen, og hvor kan bestaa?“ (Aab. 6, 16, 17).

Hvorledes? kunde efter dette Apostelen i vor Telt udraabe: „Glæd eder i Herren altid, og atter siger jeg: glæd eder!“ og sige til: „Herren er nær!“? Ja, sandelig, mine kjære! For Apostelen skriver ikke disse Ord til den vantro Verden, men til troende kristne. Se derfor heraf, hvilke salige Menneſter de troende kristne er. For det, som for den vantro Verden er det mest forfærdelige, er for de troende kristne det mest kraftfulde og glædelige, selve Herrens Komme til den yderste Dom.

Denne Verdens vantro Børn vil stæle, naar den sidste Basune lyder i alle Lande, men i de troende kristnes Øren vil den lyde som en Sejerstrømpets Klang. Denne Verdens vantro Børn vil endvidere blive forstrækkede, naar de faar se Kristus komme i Himmelens Skyer, iført guddommelig Majestæt; for at, de var paa Jordens hans Glæder, og nu kommer han over dem som deres Fiende; men de troende kristne vil da se ham som deres Ven, paa hvem de har troet, og som de har elsket og bekjendt for Verden, og glæde sig over hans Majestæt, ligesom Verden glæder sig ved Synet af sin Brudgom, der kommer til hende i Bryllupsklæder. Denne Verdens vantro Børn vil endvidere forstrækkes, naar de faar se Kristus sidde paa sin Dommers Stol og aabne deres Skyldbog; for alle deres utallige Synder vil da staa op imod dem som ligesaa utallige Anklagere; men de troende kristne vil glæde

sig over Kristi Dom, for de ved, at alle deres Synder er forladte; vistnok vil deres Skyldbog ogsaa blive aabnet, men se, at deres Syndestyld er berimærket betalt og overstrøget med Forsoningens Blod. Denne Verdens vantro Børn vil endvidere forstrækkes, naar de faar se Hjerterjenderen foran sig, der har Dine som Adslner og stuer ind i deres syndige Hjerte, og naar de nu faar se, at de Synder, som herstede i dem her paa Jorden, ogsaa der for Guds Trone bor i dem; men de troende kristne vil da med himmelst Hentyllelse sige, at deres Synder ikke er kastede i Havets Dyb, men at ogsaa Syndens sidste Rodder er udslættede af deres Hjerte, for de er opvakte efter Guds Vilsede, enten nu deres Legerer er blevne opvakte paa den yderste Dag eller endnu levende i et Dieblit forvandlede og forklarede.

Denne Verdens vantro Børn vil endelig forstrækkes, naar de stuer bag sig og faar se Verden, som de havde saa kjær, med al sin Herlighed forgaar, og naar de stuer foran sig og faar se Hævede aabne sit Gab for evigt at opsluge dem; men de troende vil med Jubel se Verden med al dens Væ blive forlæret af Hven og den evige Herligheds Himmel aabne sine Porte vidt op og høre Kristi denlige Stemme: „Kom hid, I min Faders velsignede, arv det Rige, som eder er beredt for Verdens Grundvold blev lagt.“

P. L. W's Jubelaar.

I den hellige Skrift læse vi om forskjellige Jubelaar, som Gud havde anordnet for sit Folk, hvorpaa man skal glæde sig over Guds kjærlige Forseer og vise Styrelse. Et saadant Jubelaar vil ogsaa vi opleve i Slutningen af dette Aarhundrede.

Den 12te og 13de Ds. afholdtes det 10de Aars møde for denne Institution. Mødet var godt besøgt, baade af Præster og Lægetolk. Allerede dette var til stor Dyrkning, og baade Præsidentens og Bestyrelserens Rapporter var glædelige. Skolen havde gaat fremad i Elevantal, og som Regel havde Disciplin opført sig vel og gjort gode Fremskridt. Sygdom og andre store Ulykker havde Gud i Naade afværget. Men nedslaaende var det, at denne Anstalt var belempret med en trykkende Gjæld. Af Kassjerens Rapport fremgik det, at ved Aars opgjøret den 1ste

Dec. var Gjælden \$12,217.13, og betrafte et Laan i en Bank i Tacoma paa \$1,150, der trækker 10 pro Cent. Flere andre Gjældsposter drar ogsaa Renter, dog ikke saa høje. En mindre Del staae rigtignok rentefrit. Denne Gjæld har forvoldt os megen Bekymring og Besvær og har virket hæmmende paa denne Skoles Udvikling, derfor var det Mødets samstemmende Beslutning, at den bør aflastes jo før, jo heller; men hvorledes kan det ske? For 2 a 3 Aar siden iværk satte Board of Trustees en „10 Aars plan,“ og den lovede noksa godt, men senere syntes man det gik for langsomt, da Renter, Stat og andre løbende Udgifter gjorde det vanskeligt at formindske Gjælden; derfor blev det forleden Vinter besluttet at udsende en Subskriptionsindbydelse til den hele Gjælds Afbetaling paa den Betingelse at den blev sikret ved Subskription inden dette Aars Udgang, men indbetalt i Aaret 1901.

Mødet tog fat med alvor og Endrægtighed og det viste sig snart ogsaa her, at „Enig hed gjør stærk.“ Trods det, at nogle Præster ikke har ladet høre fra sig og var heller ikke tilstede ved Mødet, saa kom dog Subskriptionen op til en saadan Størrelse, at den blev erklæret for „sikret,“ og at Kasseren burde indbestaa for det resterende Beløb. I sin Glæde over Sagens heldige Udfald og for at standse de store Renter lovede nogle at indbetale det hele eller en Del af sin Subskription inden 1ste Jan. 1901.

Maa nu ikke alle, som har denne Skole kjær, og beder om dens Fremgang i det Gode, sige: „Dette er steet af Herren og er underligt for vore Dine?“ Og maa vi ikke med Dette kalde dette Aar P. L. W's Jubelaar?

L. Larsen.

Bedes rettet.

I Stykket i forrige No., som har til Overskrift: „Menigheds Sang,“ er 8 Ord udeladte, der gjør Meningen en anden end den skal være ifølge mit Manuskript.

Der staaer: „I Salmerne finder jeg ofte Troeslæren. Tag f. Eks. Salmen: Jesu dine dybe Bunder,“ osv. Skal staa: „I Salmerne finder jeg ofte Troeslæren sundigere og klarere udtalt end i mange Prædikener. Tag f. Eks. „Jesu dine dybe Bunder“ osv.

L. L.

Rigejaa bedes rettet.

I Kvitteringslisten for en islandsk faberløs Gut staaer: John Lunde \$1.00. Skal være: John Lunde \$1.00.

Et teppe som vidne.

En af forstanderinderne ved et sygehus for milittære i England beretter følgende:

Jen af læsterne med gaver fra landet, fandt vi ogsaa et teppe sammenhæng af lapper. Da vi tog det op, fandt vi et stykke papir vedhæftet, hvorpaa der var skrevet:

„Jeg har bestemt dette lappeteppe til en af sygehusets seng; thi jeg har lænt, at paa samme tid, som det varmer det lidende legeme, kunde det ogsaa tale et ord til den dyrefjættede sjæl. Ordene er saa herlige, saa rige paa lægende balsom! Maatte Gud velsigne det, at det kan blive til nytte for nogen af de kjære soldater i arméen, blandt hvilke ogsaa jeg har en søn.“

Teppeet var syet af firlantede lapper. Paa hver rube var trykt et bibelsprog eller et vers af borte gode, aandelige sange. Paa den midterste rube var skrevet med noget større bogstaver: „Jesus er kommen til verden for at gjøre syndere salige.“ Nedenunder stod at læse den søn, som maa være en synders hjertebøn: „Gud vær mig arme synders naadig!“ De hvile ruder ovenpå, som saa den syges sine nærmest, indeholdt de herligste forjættelser om naade, hjælp og trøst for arme, hjælpeløse syndere. Saaledes stod der: „Saa elskede Gud verden, at han har givet sin Sønn den enbaarne, paa det at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige liv.“ „Kommer til mig alle I, som arbejder og ere besværede, og jeg vil give eder hvile.“ „Hvo, som tørster, han kommer til mig og drikke.“ „Der den elendige raadte, hørte Herren ham og hjalp ham af hans nød.“

„Om vi bare havde saadanne tepper for alle vore sygesenge,“ sagde vi. „Gud vil ved disse ord tale til de syge og saarede!“

Alle lang tid derefter bragtes en mand paa sygehuset, som var heftig angrebet af lungebetændelse. Vi lagde vort lappeteppe over ham. I Begyndelsen gav han ikke agt derpaa; han var for syg. Men da han begyndte at bedres, bemærkede jeg, at han stavede paa de skjønne sprog.

„Hvor velsignede at sætte disse her!“ sagde han en dag og pegte paa teppet. „Det jeg stod ved hans side.“

„De synes altsaa om dem?“

„Ja vist,“ svarede han med et klar blik.

„Har de lagt merke til det sprog der: „Dit ord er en lygte for min fod og et lys paa min sti?“

„Ja, hans ord er bleven en lygte for min fod og et lys paa min sti.“

Fra den dag har jeg lagt mærke til mange, som har læst de skjønne forjættelser paa vort lappeteppe, ja, næsten alle, som har benyttet det, har bestjæftiget sig med dem, den ene mere, den anden mindre.

Saa indlagdes en dag paa hospitalet en ung mand. Han kom til at hvile under vort myge og varme lappeteppe. Nogle dage senere havde han ligget næsten bevidstløs, da jeg en dag tilfældigvis fik se ham lyske en af teppets lapper. Jeg troede, at han var fra sig selv, eller at han fandt et trostens ord, som just talte til hans hjerte, og jeg søgte derfor at komme efter, hvad det kunde være, som vakte hans opmærksomhed og fremkaldte denne rørelse hos ham. Til min forundring saa jeg, at det ikke var en hold rube, men en mørk lap, paa hvilken han holdt sine sine fæstede, og at den ene taare efter den anden faldt ned derover. Jeg var nu næsten vis paa, at han var uden sands. Han lyskede den endnu en gang. Jeg nærmede mig. Han saa op og smilede til mig.

„Hvorfra er dette dække kommet?“ spurgte han.

„Fra en ældre kvinde, som har sendt os det.“

„Bed De hendes navn eller hvilken egen, det er kommet fra?“

„Nei, men jeg har gjemt en skrevet lap, som var hæftet derved.“

„Kan jeg saa lov til at se den?“

Jeg leverede ham brevet. Hans haand dirrede, og hans kinder blev ligblege. Da han aabnede det, saa og kjendte han skriften igjen.

„Al, læs det for mig meget langsomt,“ sagde han, og gav mig tilbage papiret.

Jeg læste.

„Det er fra min mor,“ sagde han. Han skjulte sit ansigt mellem hænderne. Jeg troede, han søgte at være alene, hvorfor jeg forlod ham.

Da jeg den følgende morgen stod ved hans seng, spurgte jeg, om han nærmere havde betragtet de skønne ord og lappen af moderens kjole. Han havde i et dem, sagde han, og pegede paa en af dem: „Fader, jeg har syndet mod Himmelen og for dig og er ikke længe værd at kaldes din søn.“

„Jeg er heller ikke værd at kaldes søn,“ hvilede han.

Med fingeren sættet paa følgende rube, læste jeg: „Da han endnu var langt borte, saa hans fader ham, hylede inderlig over ham. Løb ham imøde, faldt ham om halsen og kyssede ham.“ Da jeg saa op, udtrøkte hans ansigt den dybeste bevægelse. Alting gjemte han det i sine hænder. Jeg lod ham alene.

Nogle dage senere, da hans kræfter mærkbart tiltog, viste han mig de ord, som jeg sidst læste for ham, og gjentog dem: „Da han var langt borte, saa hans fader ham og hylede inderlig over ham.“

„Jeg var langt borte; men han har forðarmet sig over mig.“

„Tror De, at han elsker dem?“

„Ja, hans kjærlighed gjør mig lykkelig.“

„Saa jeg skrive til Deres moder,“ spurgte jeg nogle dage senere, „og sige hende, at hendes søn, som var død, er bleven levende igjen, at han, som var fortabt, er gjenfunden?“

„Ja gjør det ret snart.“

Jeg skyndte mig at meddele moderen den glade underretning, som skulde gjøre hende saa lykkelig. Fra denne tid har vort lappeteppe været os kjære end nogen sinde.

Fra Seattle.

Alle som overbær korporationsmedlemmer er vist enige i at det var et af de hyggeligste møder man har haft paa mange aar. Parklandsfolket saavel som de besøgende fra fjern og nær vil ikke snart glemme dette møde. Ved siden af den almindelige interesse og deltagelse i gjælden afbetaling, var det for de besøgende en stor glæde at mærke skolens vellyst og trivsel. Den renslighed, flid og orden som beherskede skolen gjorde straks et fordelagtigt indtryk paa de fremmede. Man fik indtryk af, at i det store og hele var disciplinene ved Parklandskolen saadanne, der virkelig med alvor og flid vilde lære noget.

Der er naturligvis endnu mange ting som minder om, at skolen er ny og ung. Der er mange ting som trænges for bygningens vedkommende for at gjøre det bedre og hyggeligere baade for lærere og discipule. Som eksempel kan nævnes matter i gangene. Ved at anskaffe saadanne vilde man slippe af den støl, som nu høres hver gang klasserne skal forflyttes fra det ene undervisningsværelse til det andet, saavel som naar disse Receptionsaler skal ned til basementet for at hvile. Board of Trustees har nu forhandlet om denne sag, men tror det ene eller et, at

udsætte med alt saadant indtil gjælden er betalt. Vi har hjertelig ondt af alle dem som maa bo i bygningen og udholde af denne støl; men saalænge vi betaler 10 per cent rente for penge, tør vi ikke gaa for at købe endog det nødvendige. Men skulde der være en eller anden af skolens venner, som vilde sætte sig i spidsen for en liden indsamling til matter i gangene, da gjorde de en velgjerning, det er sikkert. Det vilde ikke koste saa mange dollars. Og naar en gjorde en begrundelse, da vilde nok andre slutte sig til, og før vi vidste af det havde vi pengene, og da var det en snar sag at saa matterne til wholesale pris.

Tjueogseksten havde skolens discipule foranstaltet en underholdning i gymnasialsalene. Det var vel nærmest den atletiske forening ved skolen, som foretog det hele. Der var deklamation og sang og musik saa det var en lyst. Endog Bass. Serratt var med. Han saaes nede i orkestret med sin violin, hvor han spillede akkurat som i gamle dage i Decorah. Gymnasialsalene var smykket rigtig vakkert med „evergreen“ og amerikanske og norske flag. Gutterne som hører til den atletiske forening gjorde sine sager godt. De byggede pyramider og taarn, og gjorde flere bedrifter, som vakte almindelig beundring. Af alle, som deltog i programmet, havde forsamlingen med sig, ikke den hjertelige applaus som fulgte hvert stykke. Det hele sluttede med at en del af disciplinene oplæste den fjerde akt af „The Merchant of Venice.“ En ting som fortjener at nævnes er den fremtrædende plads, som det norske sprog fik paa dette program. De norske deklamationer var hyppelige. Dette vil gavne skolen, thi der er endnu mange Forældre herude som absolut vil at deres Børn skal lære norsk. Det norske Kurhus ved skolen vil i den nærmeste fremtid blive af stor betydning. M. A. G.

Stallets Pacific Herald!

Hvad skal han saa i „The Lark“ — og hvor skal han saa det fra?

I lang Tid har Herald trasket over Land og Hav, saa daarløst antrukket, at Westlandsfolk, der er kommet i Berørelse med ham, er blit uindvielse paa deres Begæer, som udsendte ham i en slyg Daa, efter den Vindtiden.

Endnu har han nogenlunde Godebederling, men hans Klæder og Sko er daarløse. Det er ingen værd at han har stillet ind i loomange „Hind Øjen,“ som „Lark“ og uanstelig som han tilbeder sig. At han ikke skæder er bliv en udelagt, er vel mest fordi man har hørt. Blandthed med en saadan fattig Pilgrim — forhaas

bestemt og saa — ganske mest — fordi det Budskab han har, var baade lærerigt og underholdende.

Men hvad skal han nu saa i Juleklap for sit ufortrødne Besvær med at rejse i Regn og Søl, Frost og Snebrev og mange andre Værdigheder?

Dersom enhver, som har modtaget hans Besøg, enten i Kar, eller for flere Kar, uden at have givet ham Godtgjærelse, vil være saa venlig, nu at sende en (1) Cent for hvert Besøg han har aflagt, saa vil han saa Juleklap i sit Juleaar ved dette Aarhundredes Slutning, og saa vil han saa mere Styrke og Frimodighed til fortsat Vandring i det kommende Aarhundrede.

Alle Herolds Læsere tilsendes en velsignedt Julefest og et godt Nytaar!

Wrb.

L. Larson

Julemorgenhymne.

Idag en Jomfruen er fød,
Som er Guds Søn tillige;
Hun ligger paa en Moders Stjod,
Som eier Himmelrige
Hun steg til vores Kammer ned,
At stride for vor Salighed —
— Foruden Gud vor Rige.

Saa fejr da Jul af Verden om,
Thi Grund du har til Glæde:
Hun som i Juleaften kom
Hun holder nu til Sæde,
Som Gud og Mand i en Person
Deroppe ved sin Faders Tron'
— Din Bolig gjør han rede.

O timer Møtter, timer ind
En rigtig Juleglæde
I hele Kristenhedens Sind.
Saa den tillands maa tvæde:
Et andet være skal vor Trost
End Jesus, som har os forløst
Og er vor Juleglæde.
D. Jonassen.

Profetier og Opfyldelser.

Zion skal plies som en Ager og Jerusalem blive til Stenbøbe."

Dette forudsiger Jeremias omkring 600 Aar før Kristi Fødsel. — Og mere end 100 Aar tidligere siger Mela det samme: Derfor skal Zion plies som en Ager for eders Skuld og Jerusalem blive til Stenbøbe og Quisets Bjerg til Høje i en Stov. Mita. 3, 12.

En Amerikaner, som nylig har reist i Jodeland, siger herom følgende: Disse Profetier, som var talte saawange Aarhundreder forud, er bogstavelig opfyldte. En betydelig Del af Jons Bjerg undtagen nogle Grav-

pladse „plies som en Ager" i vore Dage, medens en Del af Maalen er bevoftet af Kattas.

Da disse Forudsigelser blev udtalte var der ikke mere Sandsynlighed for, at de skulde blive sande eller at Zion skulde „plies som en Ager," end at noget saadant skulde ske med de Dele af Boston, New York, Philadelphia eller Chicago, hvor nu de prægtigste Paladser og Residenser og store Forretningsbygninger staar.

Saaledes har vi en nigenndrivesig Stadskæstelse af Guds Ords Sandhed. Sandhed vi har god Grund til at sige med Salmisten 119, 160: „Begyndelsen paa dit Ord er Sandhed, og al din Retfærdigheds Dom varer evindeligt."

Saaledes vidner en Mand, der nylig har besøgt de Esteder, som Profeterne talte om.

Evndig Selvlid.

En stor Jagttager siger: Den, som anser sig selv i Besiddelse af Kundskab, Gaver, Dannelse og Guver til at overbevise, overtale og løfte ved sin personlige Tiltrækningskraft til at frelse Sjæle, er et Kar fuldt af Selvtillid og Selvgodhed, som først maa tomme ud, før det kan fyldes af bedre Sager end de ovenfor nævnte.

Kjære Læser: Naar du besøges af en eller anden af de mange omvankende feinvagte Missionærer, da undersøg, om de ikke er Kar, der flyder over af far-danne Lanter, som netop er nævnt. Dersom ikke deres Ord og Tale straks beviser, hvad de er fulde af, da vil du som oftest finde det ud ved at tale vel om din Børnekerdom og din lutherske Jædrener, din Menighed eller Sjælesjæger som Midler, der viser dig Veien til Salighed uden Missionærens Indblanding. Da vil du desværre saa høre, at alt dette ikke hjælper me at han har Redning og Hjælp for dig: din Marke har saawange ugudelige, om du han og hans Tilhængere er ganske andre Slags Folk o. l. v. Da kan du nok høre, at de er fyldte af Selvgodhed og staauføls Jorddømmelse af andre. Men vogt dig, at ikke den Kraft af Srigt og M. S. som de stundom overøser dig med, berøver dig og løfter dig til at jatte med dem.

Bekjendtgjørelse.

Anget Sound Stredskontrents møder, om Gud vil, i Fairhaven, Past. Panses Raad, fra Sre til Ode Jan. 1891 de næste dage inclusive. Forhandlingsgenstande: „Hvile trov ord siden af de almindelige, skilte

vor tid til os præster i vor tjenestes udførelse," referent Past. M. V. Christensen.

Hvorledes skal det gaa til paa dommedag? referent Past. B. Harsstad.

Præsterens forhold til hverandre indbyrdes i lyset af det 8de bud, referent Past. D. Haages.

Samtalemand mandag aften. Thema: Hvilde er gjenfødelsens midler, referent Past. G. A. Sperati.

Tirsdags aften: Men: hedens væsen og den kristnes forhold til den, referent Past. Harsstad.

Da der skal være kirkeindvielse i Fairhaven søndag den 6te, er det ønskeligt at alle præster, som tilhører kredsen, kunde komme op og bivaare disse festligheder.

G. D. Lane,

Præsident.

D. Haages,

Sekretær.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

ELLIS & SON S. S. LINE.

STR. "SEHOME"

Afgaar fra Commercial Doel Tacoma, hvor Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 3 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8 Fairhaven Kl. 8.15 og Anacorte Kl. 10 Eftm., hver Søndag, Onsdag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,

Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,

W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in

Groceries

Hardware

Patent Medicine etc.

School Books, Stationary Students supplies a speciality.

PARKLAND, . . . WASH.

Central Drug Store.

Anderson Bros. Eiere.

Nye Mediciner

ny Bestyrelse

Cor. 11 & Tacoma Av Tacoma Wa

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.

California Building,

TACOMA . . . WASH.

The Iowa Cutlery

Grinding Co.

Saks, Forskær- Sægter- Lomme- og Barberknive, kirurgiske Instrumenter og Gravørverktøi osv.

Alt udføres ved Hjælp af elektrisk Drivkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wa

Vor Frelser norske

luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.

TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

3opæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags- skole.

" 11 A. M. Høimesse- gudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maanedens, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Eftm

i Maanedens, Kvindeforening.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saam Skjeder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall-

TACOMA, . . . WASH.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Lutherist Pilgrim Hus
 No. 8 State St., New York
 Naarste Hus ved det nye Vandingssted for Emigranter Barge Office.
 Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og svar Emigranterne di med Haab og Naad.
 Jost, som kommer fra Vesten, hører med Belt Line S reet Car lige til Byen.

Bøger tilsalgs.

- Synodens Salmebog, I Skindbind \$ 65
 - " " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk 1 00
 - " " med rødt Snit og Albumsspånede 1 75
 - Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik 75
 - Norske og engelske Bibelhistorier 25
 - Katekismer 15
 - Jössendals Billed ABC 15
 - Syno albertninger, Pacific Distrikt 25
 - Ny Testamenter 25
- Spar Tid og send til os efter disse Bøger.
 Adresse
 Pacific Lutheran University Ass'n
 Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"
 Færdiggjorte-klæder paa Bestilling.
 Alle slags Reparationer til rimelige Priser.
 513 So. 11th Str.
 Tacoma, Wash

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Aaret.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bogen er 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer paa udmærket godt Papir, godt indbundet i Lærredsbinding med Silke-aand og Sølvttryk.

Prisen er blot
 Enkelte Exemplarer 18c
 I Partier paa 6 Exemplarer 16c
 " " 12 " 12c

Skriv til
E. W. A. Rowles,
 177-178 MONRO STR., CHICAGO, ILL

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
 DESIGNS
 COPYRIGHTS & C.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the **Scientific American.**

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co., 361 Broadway, New York
 Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Gust. Morton, Bestyrer.
 Tel. Bav 481.
Puget Sound Tea Co
 IMPORTÖRER
 Wholesale og Retail Handlere
 — i —
THE KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentøj.
 128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Pacific Distrikts Præster.

- Anderien Chr. Genesee, Idaho.
- Anderien J. R. 1216 Chestnut Str. Oakland Cal
- Blakkas J. Bor 175 Redford Wn.
- Borup P. Bor. N. & Pratt Strs Eureka Cal
- Christensen M. A. 1422 7th Ave., Seattle Wn.
- Carlson P. R. 508 East 16th Str. East Oakland Cal.
- Jess L. G. Stanwood, Wash.
- Bronsborg D. 1663 Howard St. San Francisco, Cal.
- Dagoes, O. 2930 Lombard Street, Everett, Wash.
- Farland, B. Parkland, Wash.
- Folden, D. R. Astoria, Oregon.
- Jensen, H. S. Ferndale, Cal.
- Johansen, J. 234 J Str. Fresno, Cal.
- Lange, H. S. 186-12th St., San Francisco, California.
- Larson, T. Parkland, Wash.
- Lane, Geo. D. Bor 236, Fairhaven Wash.
- Nissen, L. Bor 97. Wilbur, Wash.
- Oswal, S. W. 425 Ga. 10 St. Portland, Oregon.
- Seberien, H. Silverton, Oregon.
- Sperati, C. A. 2530 So. J Str. Tacoma, Wash
- Stensrud, E. R. 235 13th Str. San Francisco, Cal

Bekjendtgjorelse.

Alle pengedeløb til Pacific Distrikt sendes herefter til distriktets kasserer, N. J. Hong, Parkland Wn.
 Carlo A. Sperati.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma.
 Cor. Tac. Ave. og 11th Str.
 Et pent Udvalg af ELGIN og WALTHAM Ure for Salg.
 Tel. Black 268.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

BOOKS & STATIONARY.
 All kinds of Scandinavian books and papers always on hand.
 For Christmas see our line of Novelties, Christmas-cards, Albums, etc., it will pay you.
 1308 Pacific Ave.,
 TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.
 Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices.
 Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

The
Illustrated Home Journal.
 Published twice a Month.
 Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.
Price only \$1. per year.
 Reliable agents wanted all over the United States.
 Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
 St Louis, Mo.

Parkland-Nyheder.

Denne Maaned har vi haft adskillig Regn men kun sjældent Rimfrost om Natten.

Skolen har i den just afsluttede Høst-termin været besøgt af 127 Disciple. Efter Nytaar ventes mange nye.

De sidste Dage i Ugen har Disciple-ene spædet under Eksamen. I Eftermiddag rejste mange hjem til sine kjære. Herold ønsker dem alle en lykkelig Tur hjem og glædelig Jul.

Snart er Parkland Høstforenings Skonnet færdig til at stikke i Søen. Straks efter Julehelgen skal den gaa ud paa Dybet. "Herold" ønsker, at den maa have Lykens Herre og alle gode Gæbers Giver med sig.

Torsdag (Eftermiddag) M. S. holdtes Brudebælle i Kirkefælles. Brudgommen var Mr. E. Samwelsen fra Tacoma og Bruden Miss Annde Midbo fra Parkland "Herold" lykønsker den unge Ægtepar paa deres Vandring.

Den tredje Artikel.

230. Hvorom handler den tredje Artikel?

Om Helliggjørelsen eller om Gud den Helligaand og hans Gjerning.

231. Hvoraf beviser du, at den Helligaand er sand Gud?

1. Han er Guds Aand, som udgaar fra Faderen og Sønnen.

1 Kor. 3, 16. Bide I ikke, at I ere Guds Tempel, og at Guds Aand bor i eder? Joh. 15, 26; Gal. 4, 6.

2. Skriften tillægger ham guddommelige Egenheder og Gjerninger og kalder ham Gud.

1 Kor. 2, 10-14. Aanden ransager alle Ting, ogsaa Guds Dybheder. Joh. 33, 4.

Ap. Gj. 5, 3, 4. Ananias! Hvorfor har Satan oplyst dit Hjerle, at du skulde lyve mod den Helligaand? Du har ikke lolet for Mennesker, men for Gud. Matth. 28, 19; 2 Kor. 13, 13.

232. Hvorfor kan jeg ikke komme til Kristus af min egen Styrke eller Fornuft?

Synden har formæret vor Fornuft og berøvet Viljen al Lyst og Kraft til at søge Naaden i Kristus.

1 Kor. 12, 3. Ingen kan kalde Jesus Herre, uden ved den Helligaand. Gal. 2, 13; Rom. 8, 9.

233. Hvad maa derfor den Helligaand gjøre til vor Grelse og Salighed?

Han kalder, oplyser, helliggjør og opholder i den sande Tro.

234. Hvad er Guds Kalb?

At han ved sit Ord rører Menneske-nes Hjerter og især ved Evangelium aabenbarer dem sin Naade.

Rom. 3, 20. Ved Lovens kommer Syndens Erkjendelse.

Gal. 3, 24. Saa er da Loven worden vor Tugtemester til Kristus, forat vi skulde blive retfærdiggjorte af Troen.

2 Tim. 1, 9. Han, som har frelst os og kaldt os med et helligt Kalb, ikke efter vore Gjerninger, men efter sit eget Forsæt og den Naade, som er givet os i Kristus Jesus fra evige Tider af.

Hebr. 3, 7, 8. I dag, dersom I høre hans Røst, da forhærdet ikke eders Hjerter.

235. Hvorledes oplyser den Helligaand med sine Gaver?

Den Helligaand leder Ordets Lyse om Synd og Naade trænge ind i vore Hjerter. Saa at vi erfarer det guddommelige Virkning.

Gal. 5, 13. Derfor siger Skriften: Begn op din, som sover, og staa op ra de Døde, og Kristus skal lyse for sig! 2 Kor. 4, 6.

236. Hvem antager Guds Kalb?

De, som kommer til Erkjendelse af sine Synder og til den sande, levende Tro, som fattet Kristus. (Omvendelsen.)

Bekjendtgjørelse.

Om Gud vil bliver der Prædiken med Altergang i Canby, Dr., den 26de Dec. Formiddag.

Hos E. V. Hansen, Franklin, Dr., den 27de om Aftenen.

Hos Mrs. Svarverud, Fairmount, Dr., den 29de Formiddag.

Hos H. C. Bjerte, Spencer Cr., Dr., den 30de Formiddag.

Hos H. C. Bjerte Spencer Cr., Dr., Møde med Konfirmanderne den 31de Formiddag.

Engelsk Prædiken i Skolehuset ved Simon Wold, Sodabille, Dr., den 1ste Jan. 1901. Gudstjeneste med Altergang hos Simon Wold den 2den Jan. Formiddag. Læsning med Konfirmanderne Eftermiddag og Menighedsmøde sammesteds.

Venligst,
E. W. Drwoll.

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

Fra Mrs. Ingeborg Kirkebo
Past. Sperati's Kalb.....\$5.00
Lars Høvent, Lawrence..... 2.00

D. E. Kraabel.
Kassjerer.

Hjertelig Tak.

Pastor og Mrs. Sperati frembærer herved sin hjertelig tak til de venner, som forleden mandag saa ubemærket lod indsatte i vort Hjøstet en prægtig "Jewel Steel Range," medens vi var hjemmefra. Gaven er fra venner i East Tacoma, indsamlet af vlnbeforeningens biforening derleeds og særlig ved Mrs. Peder Olsen, og er os dobbelt kjær, da den bærer vidnesbyrd om, at der i East Tacoma er mange, hvis ønske det er at glæde og opmuntre os i arbejdet. Nu forstaar vi ogsaa, hvorfor biforeningens sekretær insisterede paa at passe huset for Mrs. Sperati den dag, saa vi kunde gaa ud sammen. Herren belønne eders godhed imod os og glæde eders hjerter, ligesom I har glædet os. Med hjertelig tak.

Mr. og Mrs. Carlo A. Sperati.

Til mit Barnehjem.

Tacomas Menighed Syge- og Hjælpekasse.....\$11.50
S. Vosnes, Parkland..... .50
Mr. og Mrs. Wibbøe, Parkland 5.00
Mr. Skibal, Parkland..... 1.00
Fra Menigheden i Str. Offer paa Talsjælsdagen..... 13.75
Hans Augendal, Astoria..... .50
skollet fra Rockford Wgh.... 3.30
M. Mittelsen, Kerkhoven, Minn 2.00
Hjertelig tak
Elisa Christensen.

Godt gjort.

Silverton Menighed, Pastor N. Pedersons Kalb, holdt Menighedsmøde den 13de Dec. Paa dette Møde blev Kirkegjælden \$460.00 afkastet. Men ikke nok dermed, Kuldbeforeningen har desuden besluttet ca \$100.00 til Kirkens Forskjønnelse.

Dette var virkelig godt gjort og "Herold" gratulerer Menigheden med dette vakte Vidnesbyrd.

En prægtig Julegave

af "Illustrated Home Journal" vil vi paa det bedste anbefale til vore Læsere.

Dette Julenummer kan faaes for 10 Cts. ved at tilskrive

Louis Lange, Publishing Co.,
St. Louis, Mo.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerar
beide.

Betalt for Herold.

Geo. Peterson, Astoria.....\$1.00
B. J. Settum, "..... .50
Mef Mesford, "..... 1.00
Chris. Rasmussen "..... 1.00
Hans Holton, Chinook..... 1.50
A. Knudsen, Warnock..... .50
Ole Lee, "..... 1.00
Past. G. O. Lane, Fairhaven... .50
Maria B. Skoug, Alfens Norge. 1.50
Past. L. C. Foss, Stanwood.... .50
Oluf Otterson, "..... .50
Colben Erdahl, "..... .50
Koldbjørn Foss, Norge..... .75
B. O. Stubbs, Norman..... .50
B. Gundersen, Stanwood..... 1.00
A. Tenwid, Lockwood..... 1.00
Martin Oppen, Eaton..... .50
O. S. Hilmen, "..... .50
Sam Samson, Belgrade..... 1.00
Lars Høvent, Lawrence..... 1.00
J. D. Brøttem, Parkland..... 2.00
Prof. G. O. Roosa, Red Wing. .50
H. O. Røst, Hendrum..... 1.10
Past. J. A. Willie, Fladreau... 1.00
Mrs. J. Simons "..... .50
Thom Nilson, Kintred..... .50
Amund Nilson, Davenport.... .50
Ole Simonsen, "..... .50
M. Mittelsen, Kerkhoven..... 1.00
Past. J. Reine, Kiowa..... 1.00
Martin Flatla, Hiron..... 1.00
Mrs. H. Melholm, Edgewater.. 1.00
Ole Martin, Woonsocket..... .50
Past. D. Klevjord, Woonsocket.. .50
Past. J. Halvorsen, Minneapolis. 1.00
Past. N. P. Kavler, Ridgeway... 1.00
D. D. Qualey, Ridgeway.... .50
Knut Wite, York..... 1.00
J. P. Larson, Silberton..... 1.00
B. J. Kottum, Sacred Heart... 2.00
D. D. Melland, Curus..... .50
Ole H. Slethaug, Kintred..... 1.50
Past. E. Larsen, Parkland..... 1.50
Gunhild Hegland, Norge..... .75
M. S. Høberstad Kintred.... 1.00
E. Knudsen Aberdeen..... .50
M. S. Murat Amherst..... 1.00

Til Afbetaling paa Skolen Gjæld.

Fra Past. G. O. Lanes Kalb.
Hans Skjelstad.....\$ 5.00
Lars Høvent..... 2.00
Past. D. M. Holdens Kalb.
D. Høob..... 1.00
John Henriksen..... 1.00
Past. L. C. Foss Kalb
Rasmus Knudsen..... 10.00
L. O. Stubbs..... 10.00
Oluf Otterson..... .50
Past. Sperati's Kalb.
S. Olson..... .50
Mrs. Strandaa..... .50
Fra Past. N. P. Kaviers Kalb.
Ridgeway Ja. fra ham selv... 3.00

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Mæret.